

Найпрекрасніший Опікун з Усіх!



Caretakers of God's Creation

Consistory Office of Youth & Young Adult Ministry
Ukrainian Orthodox Church of the USA



Сеісія 7 – Молодь / Підлітки – Роздруківка

Найпрекрасніший Опікун з Усіх

Протягом останніх місяців ми обмірковували, що означає тема «Опікуни Божого творіння».

Ми говорили про багато способів, за допомогою яких ми покликані бути піклувальниками, і про ті багато речей, про котрі ми покликані піклуватися.

Ми замислювалися над своїм покликанням бути опікунами природи. У нас лише одна планета, і це дар, даний нам Богом, щоб ми могли залишити її в кращому стані, ніж отримали. Турбота про створіння, екологічний аспект, сільське господарство, чисте повітря та вода для всіх – не лише для тих, хто живе сьогодні, але й для прийдешніх поколінь – усе це те, про що ми, християни, повинні піклуватися та те, над чим повинні працювати.



Ми бачили, що турбота про інших людей є ще одним християнським обов'язком. Як говорить Ісус у Євангелії від Матвія, те, що ми зробили для найменшого з Його дітей, ми зробили для Нього. Нагодувати голодних, дати притулок бездомним, відвідати хворих і ув'язнених тощо – все це християнські обов'язки. Залежно від наших особистих дарів і обставин, ми всі маємо можливість і обов'язок піклуватися про наших близких, незалежно від того, чи є вони нашими родичами, друзями, парафіянами чи незнайомцями.

Ми також говорили про важливість догляду за тілом. Святий Павло нагадує нам, що наші тіла є храмами. Ми прославляємо Бога в наших тілах. Тому ми повинні з повагою ставитися до свого тіла. Є відомий вислів, що «духовне життя починається зі шлунка», іншими словами, ми повинні стежити за тим, що ми їмо. Правильна їжа в розумних порціях і дотримання практик посту Церкви, а також регулярні фізичні вправи та утримання від будь-якої шкідливої діяльності чи вживання чогось, що може завдати нам фізичної шкоди, є важливими способами догляду за нашим тілом.



Найпекрасніший ОПІКУН З УСІХ!



Сесія 7 – Молодь / Підлітки
Роздруківка ст. 2

Caretakers of God's Creation

Consistory Office of Youth & Young Adult Ministry
Ukrainian Orthodox Church of the USA



Ще важливіше піклуватися про наши души. Дослідження показують, що люди, які духовно займаються своєю вірою та релігійною спільнотою, щасливіші, успішніші та здоровіші, ніж ті, хто цього не робить. Молитва, благодійна діяльність, богослужіння, читання Біблії та все те, що ми робимо в Церкві та навколо неї, позитивно впливає на нашу душу, а також на душі навколо нас.

А души безсмертні. Піклуватися про померлих, молячись за них, поминаючи їх під час церковних панаход, доглядаючи за їхніми могилами тощо, є дуже благословенним заняттям. Коли ми співаємо «Вічну пам'ять», ми молимося, щоб Бог ніколи не забув наших спочилих братів і сестер. Коли ми з молитвою згадуємо їх, ми виконуємо вчинок, подібний до Божого.



Насамкінець ми говорили про опіку над Церквою. Церква є Божим домом, і оскільки Бог є нашим Батьком, це також і наш дім. Коли ми працюємо над тим, щоб церковна територія була доглянута, щоб внутрішня частина Церкви була чистою, щоб освячені речі, хоругви, свічки тощо були чистими та близкучими, ми виявляємо любов і пошану до Бога та наших співпарафіян. При правильному стані душі витирання пилу чи підмітання підлоги є не менш «святими» діями, ніж служіння Літургії чи випікання хліба для Причастя.

О. Бенджамін Тейтельбаум стверджує: «Ісус навчав, що щоміті ми стоїмо на роздоріжжі, одна веде до життя, а інша — до знищення (Матвія 7:13-14). Хоча більшість християн, можливо, розуміють це з точки зору своєї душі, це також вірно щодо нашого відношення до творіння: ми або доповнюємо, як було вперше наказано робити людству з садом, або грабуємо та зловживаємо, тобто руйнуємо. І за таким вибором нас судитимуть... Тому першочерговим завданням кожного, хто хотів би залікувати рани, які ми завдали світу і собі, є відновлення відчуття сакральності. Намагатися робити це окремо від духовної Традиції, переданої нам благодаттю Богою, означає відмовлятися дивитися в очі своїй сліпоті, намагаючись побачити проблеми, з якими стикається людське суспільство». О. Бенджамін допомагає нам зрозуміти, що будь-які рішення, які ми намагаємося зробити, щоб стати хорошиими доглядачами, повинні базуватися на нашій вірі та бажанні додогоджати Богові та дякувати Йому.

Якщо ми віримо, що можемо віправити проблеми світу своїми власними засобами, без жодної основи у нашій вірі чи відповідальності, покладений на нас як на опікунів Божих творінь, ми ніколи не знайдемо відповідей і рішень, які ми шукаємо. Ми, як окремі особи, так і Церква повинні бути свідками того, що «весь світ є єдиною іконою Богою», — як св. Іван Дамаскин описує Боже творіння. Ми також можемо розглядати наш світ як Боже візуальне Євангеліє. У кожному дереві, в кожній істоті, якаходить по землі, і в обличчі кожної людини ми повинні бачити Бога. Визнаючи Божу благодать у кожній живій істоті, ми повинні усвідомлювати, що Бог просить нас дбати про Його дари, про Його славу, про наше власне спасіння та спасіння світу.

Чому ми дбаємо про Боже творіння? Бо Бог піклується про Своє творіння. Він піклується про нас. Тільки подумати про це, — це абсолютно вражає. Бог, який нічого не потребує, який є всемогутнім, любить нас і піклується про нас. Для Нього найважливіше — не наши гріхи чи помилки, не те, що ми можемо зробити, навіть те, що ми робимо для Нього — найважливіше — це ми, кожен із нас, — Яків, Марія, Іван.

Боже творіння є Його даром нам. Наша турбота про Боже творіння — це дар, який ми повертаємо Йому!